

**Ethica Amoris, Sive Theologia Sanctorum, Magni
Præsertim Augustini, Et Thomæ Aquinatis**

Circa Universam Amoris & Morum Doctrinam, Adversus Novitias Opiniones
Strenuè propugnata, Et In Materiis Principaliter Hodie Controversis
Fundamentaliter discussa

De Externis Regulis Amoris Et Morum, Legibus Utique, ac Præceptis
Virtutum Theologicarum, & Cardinalium, necnon Decalogi & Ecclesiae -
Libros Vndecim Complectens

Henricus, de Sancto Ignatio

Leodii, 1709

Caput LVI. Simoniae malitia explicatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73203](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73203)

addit, quod Prælatus non intendens obligare ad recompensationem faciendam, non est simoniacus, non loquitur de obligatione iustitiæ, sed vel iustitiæ, vel gratitudinis, vel cuiuscumque moralis coactionis, vel quasi coactionis, ita ut dans non det omnino spontaneè, nec purè gratis. Nec tamen S. Doctor à culpa excusat intentionem accipiendi recompensationem spontaneam & gratuitam: cum eam pravam & carnalem vocet; sed solum excusat à culpa simoniæ.

468 Dices 2°. qui dat pauperibus eleëmofynam, ut orationis ipsorum suffragia impetret, juxta S. Doctorem q. 100. a. 3. ad 3. non est simoniacus, si non intendat suffragia illa emere, sed animos pauperum dumtaxat ad ea per gratuitum beneficium provocare: quamvis eleëmofynam aliàs daturus non esset. Similiter ergo qui aliquid temporale dat Collatori beneficii, ut spirituale beneficium ab ipso impetret, si non intendat illud emere, sed per gratuitum donum Collatoris animum dumtaxat provocare, non est simoniacus.

Respondeo negando consequentiam: quia dantes eleëmofynam pauperibus, ut orationum suffragia ab ipsis impetrent, in nullo derogant orationum istarum excellentiæ, nec ordini divinæ providentiæ: quia illas non exigunt nisi titulo eleëmofynæ spiritualis, grati & ex charitate præstandæ pro spiritualibus necessitatibus suis, secundum ordinem divinæ providentiæ, quæ vult divites spiritualibus precum eleëmofynis juvari à pauperibus quos corporalibus eleëmofynis juvant. Qui verò pecuniis Collatorum animos provocant ad beneficium Ecclesiasticum sibi conferendum, derogant excellentiæ beneficii spiritualis, illud contra divinæ providentiæ ordinem faciendo servire suis vel alienis cupiditatibus, tractandoque velut comparabile rebus temporalibus.

469 Dices 3°. temporale pro spirituali acceptum, vel datum, per modum gratitudinis, non continet simoniam, juxta caput 30. de simonia, ubi Innocentius III. dicit: *Illud gratanter recipi poterit, quod fuerit sine taxatione pretii gratis oblatum.* Ergo solum datum vel acceptum per modum pretii simoniam continet.

Respondeo negando consequentiam: tamen enim datum vel acceptum receptione omnino gratuitâ non sit simoniacum: secus datum vel acceptum datione & receptione onerosâ, sive non omnino gratuitâ, quam Innocentius III. intelligit per dationem vel receptionem cum pretii taxatione; pretii nomen latè accipiendo. Idem namque Pontifex ibidem cap. 34. disertè ait, quod *qui absque pacto vel conditione bona sua offert Ecclesie, rogans humiliter in Canonicum admitti, si eâ intentione ducatur, ut per temporalia bona que offert, spiritualia valeat adipisci, simonia est.*

CAPUT XVI.

Simonia malitia explicatur.

Simoniam ex genere suo esse malam S. Tho- 470
mas q. 100. a. 1. & in 4. dist. 25. q. 2. a. 2. q. 1. probat ex triplici capite. 1°. quia res spiritualis non potest aliquo terreno pretio compensari, ut de sapientia dicitur Prov. 3. *Pretiosior est cunctis opibus, & omnia que desiderantur, hinc non valent comparari.* Unde etiam Petrus in ipsa sui radice simoniacam pravitatem condemnans dixit: *Pecunia tua recum sit in perditionem; quoniam donum Dei existimasti pecuniâ possideri.*

2°. *id non potest esse debita venditionis materia, cuius venditor non est dominus.* Prælatus autem Ecclesie non est dominus spiritualium rerum, sed dispensator, juxta illud 1. Cor. 4. *Sic nos existimet homo, ut Ministros Christi, & dispensatores mysteriorum Dei.*

3°. quia venditio, id est datio non gratuita, repugnat spiritualium origini, quæ est gratuita voluntas Dei. Unde & Dominus dicit Matth. 10. *Gratis accepistis, gratis date.* Et ideò aliquis spiritualia non gratis donans, sed pro re temporali, *irreverentiam exhibet Deo, & rebus divinis, propter quod peccat peccato irreligiositatis, injuriamque gratiæ facit, qui eam gratis non dat: quia gratia ex hoc nomen accepit, quod gratis datur.*

Ex secundo capite, de quo num 471. per- 473
tinet malitia simoniæ, consistentis in permutatione unius rei spiritualis absque legitima auctoritate facta cum alia re spirituali: tamen enim sic permutans, non appetit rem spirituales pretio temporali; eam tamen perinde tractat, ac si foret ejus dominus, de ea disponendo contra voluntatem Domini, scilicet Dei.

CAPUT LVII.

Simonia multiplex divisio.

Simoniam dividitur 1°. in mentalem, con- 474
ventionalem, & realem. *Mentalis* est quæ solo animi consensu perficitur, absque exteriori pacto, vel manifestatione intentionis simoniacæ. *Conventionalis* est quæ fit cum exteriori conventionem, seu pacto explicito, vel implicito, sed conventio illa nondum est executioni mandata, saltem ex utraque parte: vel quia pecunia v. g. nondum est data: vel quia beneficium nondum collatum. *Realis* est illa, in qua tria hæc actu concurrunt, pactio, seu conventio mutua, rei temporalis traditio (vel saltem partis illius) & receptio rei sacræ.

Ad conventionalem pertinet *simonia confis- 475
dentia*, in eo consistens, quod beneficium conferens, vel resignans, Collatarium, vel resignatarium obliget, ut illud sibi, vel alteri (v. g. suo nepoti) suo tempore postea resignet, vel fructus aut pensionem sibi vel alteri præstet. Inde enim confidentialis dicitur, quod conferens vel resignans isti fidat conventionem, & in vim illius beneficium ipsum, vel fructus